

Arrest

nr. 319 771 van 10 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van X, X, X, X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
 Eugène Plaskysquare 92-94/2
 1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van X, X, X en X, en X en X, die verklaren van Somalische nationaliteit te zijn, op 15 november 2023 hebben ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 12 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER *loco* advocaat C. DESENFANS en die tevens tweede, derde, vierde, vijfde en zesde verzoekende partijen vertegenwoordigt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 21 november 2021 binnenkwam met haar kinderen, diende op 22 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek om internationale bescherming werd tevens in hoofde van haar kinderen gedaan.

1.2. Op 16 december 2019 werden de vingerafdrukken van verzoekster genomen in Griekenland (Eurodac). Op 7 juli 2021 werden verzoekster en haar kinderen in Griekenland de vluchtelingenstatus toegekend.

1.3. Op 7 juni 2022 nam de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijkheid gelet op het feit dat verzoekster en haar kinderen internationale bescherming genieten in Griekenland. De Raad vernietigde deze beslissing in beroep (RvV 27 oktober 2022, nr. X).

1.4. Op 12 oktober 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 12 oktober 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 22/11/2021
Overdracht CGVS: 01/04/2022

U werd in het Somalisch gehoord door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) op 10 mei 2022 van 13u15 tot 16u11, en op 22 maart 2023 van 08u46 tot 12u53. Tijdens beide persoonlijke onderhouds werd u bijgestaan door een tolk die de Somalische taal beheerst. Uw advocaat, meester NSIMBAMASIYA Kenny, loco meester DESENFANS Christophe was tijdens het eerste persoonlijk onderhoud aanwezig van 13u18 tot 16u11, uw advocaat meester BOHI Robert, loco meester DESENFANS Christophe was tijdens het gehele tweede persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de clan Abgal. Uw religie is moslim. U bent geboren op [...] maart 1982 te Mogadishu. Toen u 14 jaar oud was huwde u met M.F.M. in Mogadishu. Jullie kregen samen 10 kinderen: uw dochter S. en zoon L overleden reeds bij de geboorte. Uw dochter S.M.F. verblijft bij uw huidige echtgenoot H.S.A. in Mogadishu. Uw kinderen A.M.F. (geboren [...] november 2004 te Mogadishu), K.M.F. (geboren [...] oktober 2005 te Mogadishu), A.M.F. (geboren [...] juni 2007 te Mogadishu), A.M.F. (geboren [...] januari 2009 te Mogadishu), Y.M.F. (geboren [...] februari 2010 te Mogadishu), S.M.F. (geboren [...] maart 2012 te Mogadishu), en Y.M.F. (geboren [...] oktober 2014 te Mogadishu) verblijven bij u in België.

Uw eerste man die leraar Engels was kreeg problemen met Al Shabaab en verliet Somalië in november 2015. Op 16 november 2015 diende hij een verzoek om internationale bescherming in België. Hij werd de status van vluchteling toegekend op 5 oktober 2016. Hierop startte hij een procedure gezinshereniging om u en uw kinderen te laten overkomen naar België. In het kader van deze procedure reisde u in 2017 naar Oeganda, waar u ongeveer een jaar en een half verbleef in afwachting van de procedure. Eind 2018 veranderde uw echtgenoot echter van gedacht en zette hij de procedure gezinshereniging stop. Hij vroeg tevens een scheiding aan. U keerde met uw kinderen terug naar Mogadishu, Somalië. In oktober 2018 begon u thee te verkopen om uw kinderen te onderhouden. U had uw standplaats onder een boom aan de voorkant van een politieverblijf. De politieagenten kwamen geregeld bij u thee drinken. Ongeveer twee weken nadat u thee was beginnen verkopen, werd u opgebeld door Al Shabaab. Ze bedreigden u en zeiden u dat u moest stoppen met thee te verkopen aan politieagenten en dat u ergens anders thee moest gaan verkopen, zo niet zouden ze u doden. Omdat u het inkomen nodig had voor uw kinderen bleef u echter op dezelfde plaats thee verkopen. Om de maand belde Al Shabaab u opnieuw en bedreigden ze u dat u moest stoppen met thee verkopen. Op 2 mei 2019 huwde u in het geheim in Mogadishu met H.S.A., een journalist uit Baidoa van de clan Rahanweyn. Ook na uw huwelijk bleef u thee verkopen en werd u maandelijks per telefoon bedreigd door Al Shabaab. Uw man was op de hoogte van deze bedreigingen en vroeg u om te stoppen met thee te verkopen, maar u besloot toch verder te doen.

Op een dag begin september 2019, werden uw kinderen K. en A. het slachtoffer van een bomaanslag op de plaats waar u thee verkocht en geraakten ze gewond. Ook enkele politieagenten geraakten gewond en een buurvrouw F. kwam om. Hierop stelden de ouderlingen van uw buurt alles in het werk om u en uw kinderen te helpen om het land te verlaten. U verliet Mogadishu op 1 oktober 2019, samen met 7 van uw kinderen. Enkel uw dochter S. bleef achter omdat zij vermist was geraakt in het kader van de bomaanslag. Uw echtgenoot H.S.A bleef eveneens achter in Somalië om uw dochter S. te zoeken. U reisde met het vliegtuig naar Turkije. Vervolgens nam u met behulp van een smokkelaar een boot naar Griekenland. Omdat de boot te klein was voor 8 personen, moesten uw zonen A. en A. met een andere boot achterna komen. U kwam aan in Chios, Griekenland op 21 oktober 2019 en diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in voor uzelf en in naam van uw kinderen K., A., Y., S. en Y. Vervolgens werd u een tentje toegewezen in een vluchtelingenkamp op Chios. Nadat uw zonen A. en A. waren aangekomen op een ander eiland, Mytilini, werden ze door de rechtbank aan u toegewezen en opgenomen in uw procedure. Op 07 juli 2021 werden u en uw 7 kinderen in Griekenland de vluchtelingenstatus toegekend. U werd meteen geïnformeerd dat u met het verkrijgen van uw statuut, de tent in het vluchtelingenkamp moest verlaten. U was genoodzaakt met uw kinderen onder een boom te slapen op Chios. Na enkele maanden reisde u met uw kinderen naar Tessaloniki om uw paspoorten aan te maken. In Tessaloniki had u evenmin een vast onderkomen en moest u in de open lucht slapen in parken met uw kinderen. U bleef ongeveer 20 dagen tot een maand in Tessaloniki. Tien dagen voor uw vertrek geraakte uw zoon A. verwikkeld in een gevecht met een dief, en brak hij zijn arm. Hij werd verzorgd in het ziekenhuis en diende een klacht in bij de politie, maar omdat jullie de identiteit van de dief niet kenden, kon de politie niets meer doen. Op vraag van uw kinderen,

die bij hun vader in België wilden zijn, verlieten jullie Griekenland op 20 november 2021 en reisden jullie met het vliegtuig naar België. Bij aankomst in België verloor u al uw documenten.

Op 21 november 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Op 8 juni 2022 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid aangezien u reeds internationale bescherming werd toegekend in Griekenland. U ging tegen deze beslissing in beroep op 20 juni 2022. Op 3 november 2022 werd de beslissing van het CGVS vernietigd door de RvV.

Ter staving van uw verzoek legde u een huwelijksakte neer van het huwelijk met uw huidige echtgenoot, en een vertaling hiervan. Daarnaast legde u de kopieën neer van de Somalische paspoorten van u en uw kinderen, de medische attesten met betrekking tot de verwondingen van uw zoon K. en A., medische attesten met betrekking tot de besnijdenis van uzelf en van uw dochter S. (dd. 15/02/2023 en 22/09/2023), en een aantal foto's van de littekens van uw zonen en uw situatie in Griekenland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen, en de informatie ter beschikking in het administratief dossier, blijkt dat u en uw kinderen op 07 juli 2021 internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoonst dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In dit geval hebt u genoegzaam aangetoond dat u en uw kinderen zich niet langer onder de bescherming van Griekenland kunt stellen. Daar de vader van uw kinderen, M.F.M., erkend vluchteling is in België en in België verblijft, en uw huidige echtgenoot nog in Somalië verblijft, bent u bij terugkeer naar Griekenland de facto een alleenstaande moeder. Het feit dat u een alleenstaande moeder bent met meerdere minderjarige kinderen kan bij een terugkeer naar Griekenland worden beschouwd als een bijzondere en individuele kwetsbaarheid. Aangezien u bij terugkeer naar Griekenland vanwege uw bijzondere kwetsbaarheid mogelijks buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, valt u bijgevolg onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.

Na een onderzoek ten gronde ten aanzien van uw land van herkomst Somalië, dient echter te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen concrete en persoonlijke feiten van vervolging aanhaalde die verband houden met het asielrelaas van uw eerste echtgenoot M.F.M., die erkend vluchteling is in België, en die problemen had met Al Shabaab in 2015 vanwege zijn beroep als leerkracht Engels (NPO2 p.15-16). U verklaarde dat uw eerste echtgenoot bedreigd werd door Al Shabaab omdat hij leerkracht Engels was (Notities van het persoonlijk onderhoud dd.10 mei 2022 (hierna NPO1) p. 12-13; NPO2 p. 15). Uit uw verklaringen blijkt dat u na het vertrek van uw eerste echtgenoot in 2015 persoonlijk geen problemen kende met Al Shabaab en dat uw beweerdde problemen pas begonnen nadat u van Oeganda terugkeerde naar Somalië. Zo verklaarde u dat jullie geen problemen hadden na het vertrek van uw echtgenoot, dat jullie wel schrik hadden, maar dat er niemand was langs gekomen (NPO2 p.16). Het feit dat u bovendien na de afgebroken procedure gezinshereniging vanuit Oeganda bent teruggekeerd naar Mogadishu, toont aan dat u op dat moment geen reële vrees voor vervolging had door Al Shabaab.

Daarentegen verklaarde u dat uw problemen waren begonnen nadat u was teruggekeerd uit Oeganda. U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten en er niet te kunnen terugkeren omwille van de veiligheidssituatie en omdat u vreest gedood te worden door Al Shabaab omdat u niet stopte met thee te verkopen aan politieagenten in Mogadishu (Noties van het persoonlijk onderhoud dd. 22/03/2023 (hierna NPO2) p. 13,21). U verklaarde dat u vanuit Oeganda terugkeerde naar Mogadishu, nadat uw ex-man de procedure gezinshereniging had stopgezet en de scheiding had aangevraagd. Om in het levensonderhoud van u en uw kinderen te voorzien, begon u, met de hulp van uw bureaus – die u tijdelijk onderdak hadden

geboden en voor u wat geld hadden verzameld – rond oktober 2018 thee te verkopen. U verkocht deze thee met een thermos onder een boom ongeveer drie straten verder van waar u woonde in de wijk Dharkanley, ter hoogte van een verblijf van politieagenten, in de buurt van hun checkpoint (NPO2 p.21-22). U had deze plaats specifiek uitgekozen omdat het een drukke plaats was, waar veel soldaten of politieagenten kwamen die thee van u kochten (NPO2 p.23-24).

Wat betreft uw beweerde vervolging door Al Shabaab omdat u thee verkocht aan politieagenten dient echter te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u werkelijk persoonlijk werd gevisieerd en vervolgd door Al Shabaab omdat u thee verkocht aan politieagenten in Mogadishu. Uw verklaringen zijn op verschillende pertinente punten vaag en niet aannemelijk en daarnaast blijkt uw gedrag niet in overeenstemming met een gegronde vrees voor vervolging.

Vooreerst blijken uit uw verklaringen niet de minste risico-overwegingen, hetgeen uiterst opmerkelijk is, gelet op het feit dat uw eerste echtgenoot in het verleden reeds in de problemen was gekomen met Al Shabaab en zelfs met de dood was bedreigd. U zag er blijkbaar geen graten in om thee te verkopen ter hoogte van een politieverblijf in Mogadishu, maar zag dit daarentegen zelfs als een economische opportuniteit. U verklaarde immers dat u de plaats had uitgekozen omdat het een drukke plaats was, waar veel soldaten en politieagenten kwamen die thee van u kochten. U door de protection officer gevraagd of u hier bepaalde risico's aan verbonden zag, om vlakbij een politieverblijf thee te verkopen, verklaarde u " Het enige waar ik aan dacht was om een inkomen voor mijn kinderen te krijgen." (NPO2 p.24).

U verklaarde dat kort nadat u thee begon te verkopen in oktober 2018, Al Shabaab u opbelde en zei dat u uw werk moest stoppen, zo niet zouden ze u doden (NPO2 p.24). Al Shabaab zei dat u geen thee mocht verkopen aan de 'ongelovigen' en dat u zo snel mogelijk uw thee-verkoop naar een andere plaats moest verhuizen. Tijdens dit telefoontje zei u tegen Al Shabaab dat u uw standplaats zou veranderen, doch in de praktijk deed u niets en bleef u gewoon verder thee verkopen op uw vaste plaats aan de politieagenten. U verklaarde dat Al Shabaab u hierna elke maand opnieuw opbelde en een nieuwe deadline gaf om uw standplaats te verhuizen, doch elke maand legde u de eisen van Al Shabaab opnieuw naast u neer en bleef u gewoon thee verkopen op uw gebruikelijke plaats (NPO2 p.25-26). Op die manier bent u blijven thee verkopen gedurende bijna een jaar lang, tot het moment dat Al Shabaab een bom liet ontploffen aan het politieverblijf in september 2019, waar onder andere twee van uw kinderen gewond bij geraakten (NPO2 p.25). Tijdens diezelfde periode, huwde u op 2 mei 2019 met uw huidige echtgenoot, H.S.A., die journalist was en u hielp met uw kinderen (NPO2 p.21-22). U vertelde ook uw echtgenoot over de telefoon bedreigingen van Al Shabaab, waarop uw echtgenoot u aanspoorde om te stoppen met uw werk, maar u bleef toch doordoen (NPO2 p.26).

Waar uw gebrek aan veiligheidsoverwegingen bij de keuze van uw thee-standplaats aan een politieverblijf nog opmerkelijk is te noemen, dient te worden opgemerkt dat uw gedrag nadat u concrete doodsb bedreigingen had ontvangen van Al Shabaab absoluut niet in overeenstemming is met een gegronde vrees voor vervolging. Immers kan niet worden ingezien, indien u werkelijk persoonlijk werd opgebeld door Al Shabaab en met de dood werd bedreigd als u uw standplaats niet zou veranderen en niet zou stoppen met thee te verkopen aan politieagenten, dat u dit niet ernstig zou nemen en daarentegen deze herhaaldelijke doodsb bedreigingen zomaar naast u neer zou leggen zonder enige maatregelen te nemen. Het feit dat u ondanks de herhaaldelijke bedreigingen, ondanks het advies van uw nieuwe echtgenoot, en ondanks het verleden van uw eerste echtgenoot die nota bene zelf door problemen met Al Shabaab het land had moeten verlaten, toch bleef thee verkopen op dezelfde plaats, ondermijnt op manifeste wijze de geloofwaardigheid uw relaas.

U door de protection officer gevraagd om welke reden u ondanks de maandelijkse doodsb bedreigingen toch steeds bleef thee verkopen op dezelfde plaats, verklaarde u "om een inkomen te krijgen voor mijn kinderen" (NPO2 p.26). Deze redenering staat echter absoluut niet in verhouding met de ernst van de bedreigingen van Al Shabaab. Immers kan u zeker geen inkomen meer voorzien voor uw kinderen als u wordt vermoord door Al Shabaab. Bovendien verklaart deze redenering ook niet waarom u niet gewoon op een andere plaats thee kon verkopen en op die manier nog steeds een inkomen kon verdienen, zonder dat u Al Shabaab tegen de haren moest strijken. Het CGVS merkt aansluitend nog op dat u op 2 mei 2019 bovendien huwde met uw huidige echtgenoot die journalist was en die u hielp met uw kinderen, zoals u zelf verklaarde (NPO2 p.21). Het kan dan ook niet worden ingezien, waarom u ook na mei 2019 nog steeds de noodzaak zag om het lot te tarten en tegen de wil van Al Shabaab in thee te verkopen aan het politieverblijf, dit terwijl u ook op uw nieuwe echtgenoot kon terugvallen om voor uw kinderen te zorgen en die u bovendien aanspoorde om uw werk te stoppen uit vrees voor Al Shabaab. Het feit dat u ondanks de herhaaldelijke bedreigingen en tegen alle adviezen van uw omgeving in bleef thee verkopen aan het politieverblijf is niet geloofwaardig.

In dit kader dient bovendien nog te worden opgemerkt dat de door u beschreven acties van Al Shabaab evenmin aannemelijk zijn. Immers komt het weinig geloofwaardig over, dat Al Shabaab u enerzijds reeds met

de dood bedreigde kort nadat u was begonnen met thee verkopen, maar dat ze hier anderzijds geen concrete gevolgen aan gaven, en u daarentegen elke maand dat u hun eisen niet opvolgde leukweg een nieuwe deadline gaven, dit bijna een jaar aan één stuk. Tot slot dient nog te worden opgemerkt, indien Al Shabaab werkelijk u persoonlijk wou raken, het van weinig professionalisme getuigt dat ze een bom zouden laten afgaan op een plaats op een moment dat u zelf niet eens aanwezig bent. Behalve met uw verklaringen hebt u overigens op geen enkele manier met concrete bewijsstukken aangetoond dat Al Shabaab werkelijk een bomaanslag pleegde aan het door u vermelde politieverblijf, en dat dit de oorzaak was van de verwondingen van uw kinderen A. en K.

U legde twee medische attesten neer dd. 24/01/2023 die de littekens beschrijven van uw zonen K. en A. Volgens uw verklaringen zouden ze deze littekens hebben opgelopen in een bomaanslag van Al Shabaab op de plaats waar u thee verkocht. Een medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Wat betreft de foto's die u neerlegde van de verwondingen van uw zonen dient te worden opgemerkt deze foto's slechts een momentopname zijn en kunnen de foto's van de littekens van uw zonen niet volstaan om uw persoonlijke problemen met Al Shabaab aan te tonen. Immers, kan niet worden nagegaan wanneer, waar, in welke context en van wie een foto werd genomen en kunnen foto's ook eenvoudigweg geënceneerd worden. De loutere aanwezigheid van bepaalde littekens op het achterhoofd van uw zoon A. en op de voet en het been van uw zoon K., zijn geen bewijs van uw beweerde problemen met Al Shabaab.

Aanvullend kan ook nog worden opgemerkt dat uw huidige echtgenoot H. en uw dochter S. momenteel nog steeds in Mogadishu in Madina verblijven (NPO2 p.6-7), en tot op heden geen enkele problemen hebben gehad met Al Shabaab, hetgeen een bijkomende indicatie is dat u en uw familie niet werkelijk persoonlijk worden geviséerd door Al Shabaab omdat u thee zou hebben verkocht aan politieagenten. Bovendien plaatst het CGVS vraagtekens bij uw voorgehouden profiel als theeverkoopster om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien. Immers staat uw voorgehouden financiële precarie situatie in Mogadishu in fel contrast met uw mogelijkheid om via de ouders van uw wijk, de reis voor uzelf en uw zeven kinderen te bekostigen naar Turkije (NPO1 p.10, NPO2 p.26).

Gelet op voorgaande overwegingen, acht het CGVS het dan ook niet geloofwaardig dat u werkelijk persoonlijk bedreigd werd door Al Shabaab omdat u thee verkocht aan politieagenten.

In hoofde van uw kinderen in België A. M. F. (geboren [...] november 2004 te Mogadishu), K.M.F. (geboren [...] oktober 2005 te Mogadishu), A.M.F. (geboren [...] juni 2007 te Mogadishu), A.M.F. (geboren [...] januari 2009 te Mogadishu), Y.M.F. (geboren [...] februari 2010 te Mogadishu), S.M.F. (geboren [...] maart 2012 te Mogadishu), en Y.M.F. (geboren [...] oktober 2014 te Mogadishu) vreest u dat ze zullen worden gedood door Al Shabaab omwille van uw eigen problemen met Al Shabaab (NPO2 p. 32) Gezien uw problemen met Al Shabaab hierboven reeds ongeloofwaardig werden bevonden en gezien uw vrees in hoofde van uw kinderen uit deze zelfde problemen voortvloeien, kan dit motief ook in hoofde van uw kinderen niet worden weerhouden.

Tevens verklaarde u dat uw kinderen, A., K., A., A., Y., S. en Y. in Somalië gediscrimineerd werden omdat ze van de clan Ajuraan zijn (NPO2 p.32). Volgens uw verklaringen hield deze discriminatie concreet in dat uw kinderen geen onderwijs hadden, maar naar een kamer gingen voor school, voor informeel onderwijs zoals u indertijd zelf ook hebt genoten. Daar zouden de andere kinderen in de klas, die van de Abgal clan waren, uw kinderen hebben verweten en hebben gezegd "jullie zijn Ajuraan, jullie zijn arm". De andere kinderen zouden ook niet met uw kinderen willen spelen en zouden uw kinderen met de vinger wijzen (NPO2 p.21,32). Het dient echter te worden opgemerkt dat deze vormen van discriminatie, die volgens uw verklaringen beperkt bleven tot enkele verbale beledigingen en vingerwijzingen, bezwaarlijk zwaarwichtig genoeg zijn om te kunnen worden beschouwd als vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

Verder vreest u specifiek voor uw zonen A., K., A., A., Y. en Y. dat ze zullen worden opgebeld en meegenomen door Al Shabaab om gerekruteerd te worden en indien ze zich niet zouden aansluiten zouden ze gedood worden (NPO2 p.32). Het dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen op geen enkele manier blijkt dat hier in Somalië concrete acties toe werden ondernomen, noch dat er zich reeds concrete pogingen hebben voltrokken om uw kinderen te rekruteren. U verklaarde in dit verband dat uw oudste zoon A. in Somalië immers nog te jong was (NPO2 p.32) en bij uitbreiding geldt dit dus ook voor uw jongere zonen A., K., A., A., Y. en Y. Het dient dan ook te worden opgemerkt dat de door u geuite vrees voor rekrutering door Al Shabaab in hoofde van uw zonen louter hypothetisch en niet onderbouwd is.

Voor uw dochter S. vreest u specifiek dat ze zal worden besneden indien ze naar Somalië zou terugkeren (NPO2 p.32).

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werd S.M.F. er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Haar naam komt namelijk uitdrukkelijk voor in het document "bijlage 26", ingeschreven op (datum 22/11/2021). Tijdens het persoonlijk onderhoud van 22/03/2023, pagina 21 & 31) vermeldde u het risico, wat haar betreft, op vrouwelijke genitale verminking. Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en uw dochter S.M.F. te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen.

Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, blijkt uit het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming dat u niet voldoende tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat.

Bovendien bestaan er geen ernstige en bewezen gronden die erop wijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

In verband met uw minderjarige dochter S.M.F., geboren op [...] maart 2012 in Mogadishu, hebt u, wat haar betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Na een grondig onderzoek van de aangehaalde vrees in hoofde van dit kind heb ik besloten, haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat haar betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat. Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen: Artikel 409 van het Strafwetboek: "§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar." §2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winstoogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar." § 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar. § 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar." § 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting." Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering: "Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige." Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: "Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is." De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

In het kader van uw verzoek en dat van uw dochter, legde u een medisch attest neer dd. 15/02/2023 in verband met uw eigen besnijdenis, en daarnaast ook twee attesten dd. 15/02/2023 en 22/09/2023 voor uw dochter S. die aantonen dat zij geen genitale verminking onderging.

Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de realiteit van de verminking die u hebt ondergaan. Wat de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochter betreft, werd dit document in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan S. Dit document versterkt namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochter moet worden beschermd.

Tenslotte heeft het loutere feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Het loutere feit dat uw dochter werd erkend als vluchteling opent geen recht tot erkenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofde. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

Voor uw dochter S., die zich in Somalië bevindt, vreest u dat ze gedwongen zal worden uitgethuwelijkt door uw familie en de familie van uw ex-man aan een negentig jaar oude man (NPO p.6). Wat betreft uw vrees in hoofde van uw dochter S. die in Somalië verblijft en die zou worden uitgethuwelijkt aan een oude man, dient te worden opgemerkt dat het CGVS zich enkel kan uitspreken over personen die zich op het Belgisch grondgebied bevinden.

Wat betreft uw vrees inzake de algemene veiligheidssituatie in Mogadishu dient het volgende te worden opgemerkt:

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, en de EUAA Country Guidance: Somalia van juni 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2022> of op <https://euaa.europa.eu/>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, en uit de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 21 maart 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20230321.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab, die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijft de belangrijkste bron van het gewapende conflict. Ook chronische conflicten tussen gemeenschappen en politieke conflicten blijven een belangrijk destabiliserend element. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien

blijkt uit voornoemde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023 en COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 21 maart 2023), blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

De nieuwe president, Hassan Sheikh Mohamud, duidt na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten starten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de regio's Hiraan, Bay, Bakool, Galgaduud en Middle Shabelle. Al-Shabaab antwoordt met een toename van terreuraanvallen, ook in Mogadishu.

Tijdens de huidige verslagperiode, de tweede helft van 2022, volgt het aantal geweldincidenten in de hoofdstad een stijgende lijn, met een piek in augustus 2022. ACLED registreert een totaal van 368 incidenten in Mogadishu, waarvan 240 incidenten als battles worden genoteerd. Het merendeel hiervan zijn wapenfeiten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten. ACLED registreert ook schietpartijen tussen soldaten en politieagenten en tussen de veiligheidsdiensten en onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (autobommen en zelfmoordvesten), granaat-, raketgranaat- en morteraanvallen. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat het geweld in Mogadishu voornamelijk schietincidenten zijn, waaronder hit-and-run-aanvallen door al-Shabaab.

Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moorden en terreuraanslagen uit tegen onder meer overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidsdiensten, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten, zakenlui, hotels, politiekantoren, controleposten, het ministerie van Onderwijs, militaire infrastructuren en aan het drukke kruispunt KM4. ACLED registreert ook terreurgeweld waar ISS vermoedelijk verantwoordelijk voor is. Naast deze terreurgroepen zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld.

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust geviséerd (bijvoorbeeld ambtenaren, zakenlui, politieagenten off duty) of worden als nevenschade slachtoffer van het geweld (voorbijgangers bij een bomexplosie of hotelgasten tijdens een AS-aanval). ACLED registreert voor de categorie violence against civilians in totaal 54 burgerdoden voor 58 incidenten. Bijna alle incidenten zijn gerichte moorden met een vuurwapen waarvan het motief niet altijd is gekend. Al-Shabaab eist het merendeel van deze incidenten op. Het geweld dat ACLED noteert onder explosions/remote violence telt 202 doden, de meerderheid burgers, voor 70 incidenten. Tijdens de verslagperiode voert al-Shabaab in de hoofdstad drie ernstige aanslagen uit. De dubbele bomaanslag op het ministerie van Onderwijs in oktober 2022 is de tweede zwaarste aanslag ooit in de hoofdstad. Er komen minstens 120 mensen om het leven, waarvan de meerderheid burgers, en meer dan 300 mensen raken gewond.

Van de in totaal 1.123.000 nieuwe IDP's in Somalië registreert UNHCR tussen juli en 31 december 2022 246.000 nieuwe ontheemden naar de regio Benadir. De droogtesituatie vormt de voornaamste reden voor ontheemding. Anderen vluchten omwille van veiligheidsredenen. Benadir vangt met 40 % van het totale aantal het hoogste aantal ontheemden op in het hele land.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel besloten te worden dat er niet gesteld kan worden dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 zodanig is gewijzigd dat er sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Het gegeven dat u thee zou hebben verkocht in de buurt van een politieverblijf in Mogadishu maakte reeds het voorwerp uit van een onderzoek van uw nood aan internationale bescherming (supra). In dit kader dient tevens te worden opgemerkt dat uw zonen K. en A. volgens uw verklaringen gewond raakten in een bomaanslag van Al Shabaab in september 2019 aan uw thee standplaats, terwijl supra reeds werd geconcludeerd dat het niet aannemelijk was dat u thee zou verkopen aan een politieverblijf indien u werkelijk werd gevisieerd door Al Shabaab. Deze elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees of het reëel risico komen bovendien niet in aanmerking als persoonlijke omstandigheden die het reëel risico blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kunnen verhogen.

Ter staving van uw verzoek legde u tot slot nog een huwelijksakte neer van het huwelijk met uw huidige echtgenoot, en een vertaling hiervan. Daarnaast legde u de kopieën neer van de Somalische paspoorten van u en uw kinderen, en enkele foto's met betrekking tot uw situatie in Griekenland. De fotokopieën van de Somalische paspoorten van u en uw kinderen bevatten louter persoonlijke gegevens die hier niet ter discussie staan. Ook uw huwelijk met uw huidige echtgenoot H.S.A. staat niet ter discussie. Het dient overigens te worden opgemerkt dat uw huwelijksakte een bruidsschat van 30 gram goud vermeld, hetgeen ongeveer overeenkomt met een waarde van 1800\$ (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dit toont opnieuw aan dat uw financiële situatie die u ertoe noopte om op risicovolle plaatsen in Mogadishu thee te verkopen niet zo precair was dan u voorhoudt. De neergelegde foto's betreffen uw situatie in Griekenland en zijn wat betreft de beoordeling van uw vrees ten opzichte van Somalië dus niet meer relevant.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zoals hierboven werd uiteengezet kon u ook in hoofde van uw kinderen A.M.F. (geboren [...] november 2004 te Mogadishu), K.M.F. (geboren [...] oktober 2005 te Mogadishu), A.M.F. (geboren [...] juni 2007 te Mogadishu), A.M.F. (geboren [...] januari 2009 te Mogadishu), Y.M.F. (geboren [...] februari 2010 te Mogadishu), en Y.M.F. (geboren [...] oktober 2014 te Mogadishu)) geen vrees ten aanzien van Somalië aannemelijk maken. Zij volgen uw procedure.

In hoofde van uw dochter S.M.F. (geboren [...] maart 2012 te Mogadishu), wordt een aparte beslissing genomen. Zij wordt de vluchtelingenstatus toegekend.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden

verstuurd op 31 maart 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor asiel en migratie op het feit dat mevrouw F.A.O. de ouder is van een minderjarig kind aan wie de vluchtelingenstatus werd erkend."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekers voeren een manifeste appreciatiefout en een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikelen 17 en 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekers volharden vooreerst in de waarachtigheid van verzoeksters verklaringen.

Voorts wordt verzoekster haar kwetsbare profiel benadrukt daar ze werd besneden en ongeschoold en laaggeschoold is.

Het verzoekschrift betoogt verder als volgt:

"4. Wat het gedrag van de verzoekster tegenover de bedreigingen van Al-Shabaab betreft

De verwerende partij stelt dat het relaas van de verzoekster ongeloofwaardig is. De verwerende partij vindt het namelijk opmerkelijk dat de verzoekster zich nooit zorgen heeft gemaakt over de bedreigingen van Al-Shabaab en dat zij daarom haar beroepsactiviteit, die bestond in het verkopen van thee aan politieagenten in Mogadishu, is blijven uitoefenen.

De verzoekster kan het niet eens zijn met deze redenering, aangezien deze geen rekening houdt met de moeilijke levensomstandigheden van de verzoekster en haar 7 kinderen als alleenstaande moeder.

1) De verwerende partij legde uit dat hij niet begreep waarom de verzoekster precies op die plaats was blijven verkopen waar zij bedreigingen van Al-Shabaab ontving. Hij voegde daaraan toe dat deze redenering volstrekt ongeloofwaardig leek gezien de ernst van de bedreigingen.

In dit verband moeten de omstandigheden waarin de verzoekster als theeverkoper begon te werken, in de juiste context worden geplaatst.

De verzoekster was met haar 8 kinderen teruggekeerd van Oeganda naar Somalië. De vader van haar kinderen was in België en had besloten om van de verzoekster te scheiden.

Hij nam niet langer de verantwoordelijkheid voor zijn eigen kinderen. De familie van de ex-echtgenoot van de verzoekster hielp haar ook niet.

De leden van haar eigen familie waren evenmin in staat om de verzoekster en haar 8 kinderen te helpen.

Toen ze met haar kinderen in Somalië aankwam, werden ze aanvankelijk bij burens ondergebracht. De burens kochten uiteindelijk een thermoskan voor haar, zodat ze thee kon verkopen in het drukste deel van Dharkenleey. Zo eindigde ze met het huren van een ongezond kamer voor haarzelf en haar kinderen (NOP 2 – blz. 24).

Tijdens de hele hoorzitting hield de verzoekster vol dat ze verplicht was om te werken om in de eerste levensbehoeften van haar 8 kinderen te voorzien en dat het voor haar gewoonweg niet mogelijk was om te stoppen met werken.

Op de vraag waarom de verzoekster in de buurt van een bepaald politiebureau bleef verkopen, legde ze bovendien uit dat het daar het drukst was en dat ze zo een beetje geld voor haar kinderen kon verdienen (NOP 2 – blz. 26).

We mogen niet vergeten dat de verzoekster voor 9 mensen moest werken. Dat is enorm veel. De verzoekster had daarom niet de luxe om zich ergens anders dan in deze drukke wijk te vestigen, aangezien ze daar haar 8 kinderen kon voeden (NOP 2 – blz. 24).

Bovendien legde de verzoekster aan haar raadsman uit dat ze, ondanks het feit dat ze in de drukste buurt werkte, slechts één keer per dag voor haar kinderen kon koken, en niet meer dan dat.

Als ze dus zou overwegen om haar zaak naar elders te verplaatsen, zou het voor haar uiterst moeilijk worden om haar kinderen zelfs maar één keer per dag te eten te geven.

De verzoekster legde aan haar raadsman uit dat ze het zich ook niet kon veroorloven om ver van haar huis te gaan, omdat het voor haar ingewikkelder zou zijn om haar 8 kinderen in de gaten te houden. De wijk waar ze thee verkocht was niet ver van haar huis. Haar kinderen kwamen haar ook af en toe helpen als ze een paar dingen voor haar bedrijf moest kopen.

Ze legt ook uit dat: "ik doorging omdat ik dicht bij deze politieagenten stond en dacht dat ik op de één of andere manier door hen beschermd zou worden".

Het is daarom cruciaal om dit element in overweging te nemen. De verzoekster legde uit dat, ondanks de mogelijkheid om haar zaak te verplaatsen, ze al opgemerkt was door leden van Al-Shabaab. Volgens haar was het voorzichtiger om op die locatie te blijven dan te verhuizen, omdat leden van Al-Shabaab daar niet gemakkelijk konden komen om haar te vervolgen of te bedreigen. In zekere zin voelde ze zich beschermd door de nabijheid van de politie.

Dit zijn allemaal factoren waarmee het CGVS rekening had moeten houden bij zijn beoordeling.

2) De verwerende partij lijkt niet te begrijpen waarom de verzoekster is blijven werken ondanks de bevelen van haar huidige echtgenoot om haar beroepsactiviteit te staken.

Ten eerste betreuren wij het dat de protection officer de verzoekster hierover niet meer vragen heeft gesteld.

Daarnaast wil de verzoekster de aandacht van uw Raad vestigen op het feit dat de verzoekster verantwoordelijk was voor acht kinderen. Hoewel haar man journalist was, waren zijn financiële middelen niet toereikend om acht kinderen en een echtgenote te onderhouden. Haar huidige echtgenoot had haar aangemoedigd om haar beroepsactiviteit op te geven uit bezorgdheid om haar, maar financieel gezien zou dit hen aan grote onzekerheid hebben blootgesteld.

Het is ook belangrijk om rekening te houden met de culturele context. In de Somalische cultuur wordt van zonen verwacht dat ze voor hun eigen gezin zorgen. Het inkomen van haar huidige echtgenoot was dus

duidelijk ontoereikend om in de behoeften van zijn eigen gezin en van de verzoekster en haar kinderen te voorzien.

Bovendien werd het feit dat de acht kinderen uit het vorige huwelijk van de verzoekster kwamen, door de familie van haar huidige echtgenoot afgekeurd. Volgens de Somalische culturele normen was het sociaal onaanvaardbaar dat de huidige echtgenoot de volledige financiële verantwoordelijkheid voor de kinderen op zich nam (NOP 2 – blz. 24). Dit was des te moeilijker te aanvaarden omdat de vader van de kinderen zich in Europa bevond en de familie van de verzoeksters huidige echtgenoot van mening was dat de ex-man daarom over meer financiële middelen beschikte om voor zijn kinderen te zorgen.

5. Wat het gedrag van Al-Shabaab betreft

Het CGVS legt uit dat de acties van Al-Shabaab niet aannemelijk zijn en dat het onredelijk is dat Al-Shabaab nooit concrete gevolgen heeft gegeven.

1) De verwachting van het CGVS lijkt overdreven voor zover de verzoekster deze vraag niet kan beantwoorden. Zij kan niet verantwoordelijk zijn voor wat het CGVS als het "vreemde gedrag" van leden van Al-Shabaab beschouwt.

2) Bovendien verwijt de verwerende partij de verzoekster het ontbreken van bewijs met betrekking tot de explosie, die de verzoekster ertoe heeft aangezet om haar land van herkomst te verlaten.

In dit verband is het de moeite waard om paragraaf 196 van de Gids voor Procedures in herinnering te brengen, waarin staat dat : « C'est un principe général de droit que la charge de la preuve incombe au requérant. Cependant, il arrive souvent qu'un requérant ne soit pas en mesure d'étayer ses déclarations par des preuves documentaires ou autres, et les cas où le requérant peut fournir des preuves à l'appui de toutes ses déclarations sont l'exception bien plus que la règle. Dans la plupart des cas, une personne qui fuit la persécution arrive dans le plus grand dénuement et très souvent elle n'a même pas de papiers personnels. Aussi, bien que la charge de la preuve incombe en principe au requérant, la tâche d'établir et d'évaluer tous les faits pertinents sera-t-elle menée conjointement par le requérant et l'examineur. Dans certains cas, il appartiendra même à l'examineur d'utiliser tous les moyens dont il dispose pour réunir les preuves nécessaires à l'appui de la demande. Cependant, même cette recherche indépendante peut n'être pas toujours couronnée de succès et il peut également y avoir des déclarations dont la preuve est impossible à administrer. En pareil cas, si le récit du requérant paraît crédible, il faut lui accorder le bénéfice du doute, à moins que de bonnes raisons ne s'y opposent »

De verzoekster kan dus niet de schuld krijgen van het gebrek aan bewijs, aangezien dit een situatie is die inherent is aan de meeste asielzoekers. Vooral omdat het om een explosie ging, kon de verzoekster niet inzien hoe hij bewijs van deze gebeurtenis kon leveren.

3) De verzoekster diende vervolgens medische attesten in waaruit bleek dat haar twee zonen verwondingen hadden opgelopen als gevolg van de explosie. De verwerende partij heeft zich echter niet verwaardigd om deze medische attesten in aanmerking te nemen op grond dat een arts niet in staat zou zijn om de juistheid van de door de betrokken personen aangevoerde feiten te garanderen.

Dit is nog steeds dezelfde redenering als die van het CGVS, die in geen geval gevolgd kan worden.

Deze houding van het CGVS is gebruikelijk bij medische documenten.

Vanuit theoretisch oogpunt lijkt het logisch dat het CGVS ervan uitgaat dat een asielzoeker die een fictief verhaal verzint, voorzichtig zou zijn om dit aan zijn arts te herhalen. In de praktijk is een arts echter verplicht om vast te stellen of de waargenomen verwondingen daadwerkelijk kunnen voorkomen onder de omstandigheden die de asielzoeker beschrijft. In dit geval lijkt de arts te zeggen dat dergelijke verwondingen heel kenmerkend zijn en heel goed het gevolg kunnen zijn van een explosie.

Deze grief moet daarom worden afgewezen.

6. Wat de financiële kwetsbaarheid van de verzoekster in Somalië betreft

1) De verwerende partij stelde dat de verzoekster, aangezien zij een reis met haar 7 kinderen naar Turkije had kunnen betalen, niet zo precair was als zij beweerde.

Een dergelijke redenering is verkeerd.

De verzoekster had vanaf het begin aan de protection officer uitgelegd dat het haar burens in Somalië waren die het geld hadden ingezameld zodat zij Somalië met haar 7 kinderen kon verlaten (NOP 2 – blz. 26).

2) Het CGVS legde uit dat de huwelijksakte van de verzoekster een bruidsschat van 30 gram goud vermeldt en dat dit aantoont dat de financiële situatie van de verzoekster niet zo precair was dat ze het zonder de verkoop van thee aan politieagenten had kunnen stellen.

Wij betreuren het dat de protection officer de verzoekster deze vraag niet verder heeft gesteld.

De verzoekster legde aan haar raadsman uit: "Ik heb dit goud nooit ontvangen, omdat het bij een huwelijk een belofte is die de man aan de vrouw doet. Degenen die op het moment van het huwelijk het geld hebben, betalen de bruidsschat direct, maar degenen die het geld niet hebben om de bruidsschat direct te betalen, beloven om het op een dag te betalen. Maar de bruidsschat die in mijn huwelijksakte staat, is niet onmiddellijk verschuldigd".

7. Wat de discriminatie van de kinderen van de verzoekster betreft

De verwerende partij stelde dat de discriminatie waarvan de kinderen van de verzoekster het slachtoffer waren, niet systematisch en repetitief was.

Dit is niet onze mening.

Gezien de beschikbare informatie over discriminatie van clans, is er in Somalië namelijk sprake van bijzonder ernstige discriminatie van minderheidsclans.

Uit het UNHCR-rapport, "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van september 2022 (hierna "UNHCR" genoemd), blijkt dat :

"The civil war of the 1990s unleashed clan-based violence at the national level, which exposed many minority groups to widespread human rights abuses and caused a largescale exodus across the Kenyan and Ethiopian borders.⁶⁴ Although the abuses against minorities have reduced in scale since the 1990s, low intensity violence against minorities continues to characterize Somali society today, largely because the same underlining social structures are still active. While social exclusion of minorities, including prohibition on inter-marriage and unequal social and political rights, may have been grounded in disdain for their ethnic origin, violations of minorities' rights occur primarily because they lack the threat of armed force.

Poverty in Mogadishu is higher than in other urban areas, likely because of the presence of displaced persons.¹¹²² Humanitarian conditions in Mogadishu are "severe", with the most important problems being "intense urbanisation, urban poverty and unemployment, chronic cholera, diarrhoea, lack of education and health services, and malnutrition."¹¹²³ IDPs are among the most vulnerable populations in Mogadishu.¹¹²⁴ While Mogadishu is not as segregated by clan as other areas of Somalia, clan membership is still significant and members of the Hawiye clan hold the most power; minority groups and persons of other clans face exclusion and discrimination".

Uit het COI Focus Somalië : veiligheidssituatie in Mogadishu" van 21 maart 2023 (hierna "COI Focus" genoemd)

"Hoewel bronnen stellen dat minderheidsgroepen zoals de Bantoe, Tumaal, Reer Hamar/Benadiri en Madhibani slachtoffer zijn van maatschappelijke uitsluiting, rechtenschendingen en gebrek aan bescherming, blijkt uit EASO-onderzoek (09/2021) dat er geen op clangebaseerde discriminatie voorkomt in de zorgsector in de hoofdstad" (blz. 43).

Het is duidelijk dat de kinderen, omdat ze tot de clan van hun vader behoren, onvermijdelijk systematische en herhaalde discriminatie zullen ervaren omdat ze tot een minderheidsclan behoren die in Somalië bijzonder precair is.

8. Wat de mogelijkheid van gedwongen rekrutering van de zonen van de verzoekster

De verwerende partij stelt dat de vrees van de verzoekster dat haar zonen door Al-Shabaab zouden kunnen worden gerekruteerd, hypothetisch en ongegrond is.

De angst van de verzoekster is echter gebaseerd op objectieve factoren.

Uit het UNHCR-rapport blijkt dat :

"The Ministry of Defence Child Protection Unit (CPU) seeks to eradicate child recruitment and has successfully carried out screenings at bases for underage soldiers and trainings on child recruitment.⁶⁹³ However, the government has failed to fully implement the 2012 Action Plan, and inconsistent levels of control of the armed forces has hampered the prevention of child recruitment.

Al-Shabaab uses forcible recruitment⁶⁹⁵ across Somalia, targeting children and using incentives, propaganda and threats as well as abductions and violence.⁶⁹⁶ Al-Shabaab pressures clan elders, families and communities to provide children for recruitment, with penalties for disobedience.⁶⁹⁷ Community members from Abal, Dondardiir and Faraatiyow in Bakool region reported in May and June 2021 that Al-Shabaab forced them to provide children who were between 12 and 15 years of age.⁶⁹⁸ After 8,000 families were displaced in Berdale district, Bay region in April 2021, some of the displaced families cited Al-Shabaab demands to provide children for recruitment as a reason for fleeing their homes.⁶⁹⁹ People who refuse requests to join Al-Shabaab or to provide others for recruitment may be "threatened and labelled as infidels who reject Islam and the Sharia law" or killed.⁷⁰⁰ Six elders were abducted by Al-Shabaab on 25 January 2021 after they failed to provide new recruits.⁷⁰¹ The Hiraal Institute reported in 2018 that residents of one central Somalia town bought children from poorer clans to provide to Al-Shabaab in lieu of providing children from their own village.⁷⁰²

Additionally, Al-Shabaab abducts children from schools, markets, playgrounds and other public locations for various purposes including recruitment and use in combat.⁷⁰³ Al-Shabaab abducted 1,012 children (933 boys and 97 girls) during 2021, mostly for recruitment; the vast majority of children abducted during 2021 by Al-Shabaab remained held by the group by the end of the year.⁷⁰⁴ Abducted children are placed in training camps where they are subjected to gruelling training, punishment and religious instruction; the training includes "forcing children to punish and execute other children."⁷⁰⁵

In October 2021, the Panel of Experts warned that reports of child recruitment by different armed actors were on the rise.⁷⁰⁸ During 2021, the United Nations documented the recruitment and use of 1,161 children (1,116 boys, 45 girls) by Al-Shabaab (854); government security forces (138); regional forces (73); clan militia (63) and Ahl al-Sunna wal-Jama'a (33).⁷⁰⁹ The recruitment and use of children is most frequently documented in areas where there is active conflict, illustrated in 2021 by spikes in child recruitment in Middle Shabelle, Gedo and Hiraaan.⁷¹⁰

During 2020, the United Nations documented "the recruitment and use of 1,716 children (1,655 boys, 61 girls)".⁷¹¹ Children are recruited for support roles and also in combat, including as suicide bombers and human shields, planting explosives and carrying supplies or acting as guards.⁷¹² Children are, on average, 13.5 years old at the time of their recruitment.⁷¹³

In February 2022, the Protection Cluster in Somalia noted that "the actual extent of grave violations of children's rights [including forced recruitment] is [expected to be] far higher than reported and verified." (blz. 82 à 85).

In het kort,

"In light of the available information on forced recruitment by Al-Shabaab, UNHCR considers that, depending on the specific circumstances of the case, children living in areas under the effective control of Al-Shabaab, or in areas contested between Al-Shabaab and the government of Somalia, may be in need of international refugee protection on the basis of a well-founded fear of persecution at the hands of a non-State actor for reasons of their membership of a particular social group, religion or other relevant Convention ground, combined with a general inability of the State to provide protection from such persecution.

Depending on the specific circumstances of the case, clan elders and community members who are perceived by Al-Shabaab to have resisted instructions to provide children for recruitment may also be in need of international refugee protection on the basis of a well-founded fear of persecution at the hands of a non-State actor for reasons of their religion or imputed political opinion, combined with a general inability of the State to provide protection from such persecution.

In light of the available information on underage recruitment by the Somali National Army, UNHCR considers that children living in areas under government control may, depending on the specific circumstances of the case, be in need of international refugee protection on the basis of a well-founded fear of persecution at the hands of the State for reasons of their membership of a particular social group" (blz. 85).

"According to OCHA, "[w]hile national and state level initiatives exist to prevent and end recruitment, killing, and maiming of children [...] recruitment appears to be increasing [in 2021]".⁹¹⁶ The vast majority of

underage recruitment in Somalia is attributable to Al-Shabaab.⁹¹⁷ Recruited children have been used as human shields and suicide bombers, have been forced to plant explosives, to spy, and to carry ammunition and supplies for fighters.⁹¹⁸ Children have been recruited as young as eight years old.⁹¹⁹ Children in need, children in already vulnerable situations, and children from minority clans may be more vulnerable to underage recruitment.⁹²⁰ State forces, including the SNA and FMS armed forces, also recruit and use children.⁹²¹ In addition, during 2020 a Jubbaland brigade was reported to forcibly recruit children” (blz. 107).

De kinderen van de verzoekster behoren tot een leeftijdsgroep die bijzonder kwetsbaar is voor de invloed van Al-Shabaab. Hun precaire economische situatie verhoogt het risico op gedwongen rekrutering, waardoor ze een potentieel doelwit zijn.

Bovendien kan de vlucht van de vader van de kinderen, die directe problemen heeft gehad met leden van Al-Shabaab, hen nog meer blootstellen aan het risico van rekrutering, aangezien ze gezien kunnen worden als de kinderen van een individu dat door de organisatie als ongelovig en verrader wordt beschouwd.

Deze complexe context verhoogt de kans dat deze kinderen het doelwit van Al-Shabaab worden voor gedwongen rekrutering.

Naar onze mening zou het gepast zijn geweest als de verwerende partij deze kwestie verder had geanalyseerd, rekening houdend met de beschikbare informatie over gedwongen rekrutering. Quod non in dit geval.”

Verder wordt verwezen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

In ondergeschikte orde meent het verzoekschrift dat verzoekers in aanmerking komen voor de subsidiaire bescherming op basis van de humanitaire situatie alsook de veiligheidssituatie in Mogadishu. Hierbij wordt de nadruk gelegd op verzoekster haar precaire financiën, gebrek aan netwerk, de clanaffiliatie van haar kinderen en huidige echtgenoot en hun profiel van terugekeerder.

3.1.2. In een aanvullende nota van 26 november 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het UNHCR-rapport *“International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia”* van september 2022;
- het EUAA-rapport *“Country Guidance Somalia”* van augustus 2023;
- het EUAA-rapport *“Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation”* van februari 2023; - het EUAA-rapport *“Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update”* van 17 mei 2023;
- de COI Focus *“Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu”* van 23 oktober 2023 van Cedoca;
- de COI Focus *“Somalië: Overzicht van veiligheidsincidenten”* van 21 december 2023 van Cedoca.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden vervolging daar haar vrees geenszins verbonden is met de problematiek van haar eerste echtgenoot (i), haar gedrag in het licht van de dreiging van Al-Shabaab op geen enkel punt overtuigt (ii), de gedragingen van Al-Shabaab evenmin aannemelijk zijn (iii) en haar familie in Somalië geen verdere problematiek kent met Al-Shabaab (iv). Voorts is de discriminatie die haar kinderen zou hebben ervaren niet van die aard om te worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin (v). Tot slot zijn er geen enkele aanwijzingen dat de zonen van verzoekster het risico lopen om te worden gerekruteerd door Al-Shabaab (vi).

Vooreerst wijst verzoekster op haar profiel van jonge, ongeschoolde en besneden vrouw die werd mishandeld door haar gezin. De Raad merkt op dat verzoekster niet kan beweren en ongeschoold en laaggeschoold te zijn, wanneer uit haar verklaringen blijkt dat zij tot het derde middelbaar naar school is gegaan. Bovenal kan zelfs van een jonge, laaggeschoolde vrouw in de Somalische context worden verwacht dat ze volledige en coherente verklaringen aflegt met betrekking tot de feiten die ten grondslag van haar vertrek uit Somalië

lagen. Verzoekster toont verder niet aan dat haar cognitieve capaciteiten op enerlei wijze beperkt zouden zijn ten gevolge van bepaalde gebeurtenissen, waardoor wel degelijk kan worden verwacht dat ze ten volste kan meewerken aan het onderzoek in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Het verzoekschrift bevat geen andere elementen die afbreuk zouden kunnen doen aan het feit dat er geen specifieke steunmaatregelen werden verleend.

De bestreden beslissing merkt dan ook terecht op dat het verklaarde gedrag van verzoekster geenszins kan overtuigen:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen concrete en persoonlijke feiten van vervolging aanhaalde die verband houden met het asielrelaas van uw eerste echtgenoot M.F.M., die erkend vluchteling is in België, en die problemen had met Al Shabaab in 2015 vanwege zijn beroep als leerkracht Engels (NPO2 p.15-16). U verklaarde dat uw eerste echtgenoot bedreigd werd door Al Shabaab omdat hij leerkracht Engels was (Notities van het persoonlijk onderhoud dd.10 mei 2022 (hierna NPO1) p. 12-13; NPO2 p. 15). Uit uw verklaringen blijkt dat u na het vertrek van uw eerste echtgenoot in 2015 persoonlijk geen problemen kende met Al Shabaab en dat uw beweerde problemen pas begonnen nadat u van Oeganda terugkeerde naar Somalië. Zo verklaarde u dat jullie geen problemen hadden na het vertrek van uw echtgenoot, dat jullie wel schrik hadden, maar dat er niemand was langs gekomen (NPO2 p.16). Het feit dat u bovendien na de afgebroken procedure gezinshereniging vanuit Oeganda bent teruggekeerd naar Mogadishu, toont aan dat u op dat moment geen reële vrees voor vervolging had door Al Shabaab.

Daarentegen verklaarde u dat uw problemen waren begonnen nadat u was teruggekeerd uit Oeganda. U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten en er niet te kunnen terugkeren omwille van de veiligheidssituatie en omdat u vreest gedood te worden door Al Shabaab omdat u niet stopte met thee te verkopen aan politieagenten in Mogadishu (Noties van het persoonlijk onderhoud dd. 22/03/2023 (hierna NPO2) p. 13,21). U verklaarde dat u vanuit Oeganda terugkeerde naar Mogadishu, nadat uw ex-man de procedure gezinshereniging had stopgezet en de scheiding had aangevraagd. Om in het levensonderhoud van u en uw kinderen te voorzien, begon u, met de hulp van uw burens – die u tijdelijk onderdak hadden geboden en voor u wat geld hadden verzameld – rond oktober 2018 thee te verkopen. U verkocht deze thee met een thermos onder een boom ongeveer drie straten verder van waar u woonde in de wijk Dharkanley, ter hoogte van een verblijf van politieagenten, in de buurt van hun checkpoint (NPO2 p.21-22). U had deze plaats specifiek uitgekozen omdat het een drukke plaats was, waar veel soldaten of politieagenten kwamen die thee van u kochten (NPO2 p.23-24).

Wat betreft uw beweerde vervolging door Al Shabaab omdat u thee verkocht aan politieagenten dient echter te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u werkelijk persoonlijk werd geviséerd en vervolgd door Al Shabaab omdat u thee verkocht aan politieagenten in Mogadishu. Uw verklaringen zijn op verschillende pertinente punten vaag en niet aannemelijk en daarnaast blijkt uw gedrag niet in overeenstemming met een gegronde vrees voor vervolging.

Vooreerst blijken uit uw verklaringen niet de minste risico-overwegingen, hetgeen uiterst opmerkelijk is, gelet op het feit dat uw eerste echtgenoot in het verleden reeds in de problemen was gekomen met Al Shabaab en zelfs met de dood was bedreigd. U zag er blijkbaar geen graten in om thee te verkopen ter hoogte van een politieverblijf in Mogadishu, maar zag dit daarentegen zelfs als een economische opportuniteit.

U verklaarde immers dat u de plaats had uitgekozen omdat het een drukke plaats was, waar veel soldaten en politieagenten kwamen die thee van u kochten. U door de protection officer gevraagd of u hier bepaalde risico's aan verbonden zag, om vlakbij een politieverblijf thee te verkopen, verklaarde u " Het enige waar ik aan dacht was om een inkomen voor mijn kinderen te krijgen." (NPO2 p.24).

U verklaarde dat kort nadat u thee begon te verkopen in oktober 2018, Al Shabaab u opbelde en zei dat u uw werk moest stoppen, zo niet zouden ze u doden (NPO2 p.24). Al Shabaab zei dat u geen thee mocht verkopen aan de 'ongelovigen' en dat u zo snel mogelijk uw thee-verkoop naar een andere plaats moest verhuizen. Tijdens dit telefoontje zei u tegen Al Shabaab dat u uw standplaats zou veranderen, doch in de praktijk deed u niets en bleef u gewoon verder thee verkopen op uw vaste plaats aan de politieagenten. U verklaarde dat Al Shabaab u hierna elke maand opnieuw opbelde en een nieuwe deadline gaf om uw standplaats te verhuizen, doch elke maand legde u de eisen van Al Shabaab opnieuw naast u neer en bleef u gewoon thee verkopen op uw gebruikelijke plaats (NPO2 p.25-26). Op die manier bent u blijven thee verkopen gedurende bijna een jaar lang, tot het moment dat Al Shabaab een bom liet ontploffen aan het politieverblijf in september 2019, waar onder andere twee van uw kinderen gewond bij geraakten (NPO2 p.25). Tijdens diezelfde periode, huwde u op 2 mei 2019 met uw huidige echtgenoot, H.S.A., die journalist was en u hielp met uw kinderen (NPO2 p.21-22). U vertelde ook uw echtgenoot over de telefoon bedreigingen van Al Shabaab, waarop uw echtgenoot u aanspoorde om te stoppen met uw werk, maar u bleef toch doordoen (NPO2 p.26)."

Vooreerst worden verzoekster haar verklaringen herhaald dat ze op die plek bleef werken omwille van haar kinderen. Hiermee doet het verzoekschrift geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. De motieven van de bestreden beslissing moeten

aan de hand van concrete argumenten en elementen worden weerlegd of in een ander daglicht gesteld, waar het verzoekschrift echter in gebreke blijft.

Waar het verzoekschrift stelt dat steunen op verzoeksters nieuwe echtgenoot teveel onzekerheid teweeg zou hebben gebracht, merkt de Raad op dat enige mate van financiële onzekerheid niet opweegt tegen het risico dat verzoekster gewond zou raken of omkomen – en aldus niet meer zou kunnen zorgen voor haar kinderen. De Raad acht deze *post factum* verklaring dan ook niet aannemelijk. Evenmin kunnen eventuele culturele normen – waarvan het bestaan geenszins wordt ondersteund met enige objectieve informatie – het risico dat verzoekster nam rechtvaardigen.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing op terechte wijze dat de gedragingen van Al-Shabaab evenmin aannemelijk zijn:

“In dit kader dient bovendien nog te worden opgemerkt dat de door u beschreven acties van Al Shabaab evenmin aannemelijk zijn. Immers komt het weinig geloofwaardig over, dat Al Shabaab u enerzijds reeds met de dood bedreigde kort nadat u was begonnen met thee verkopen, maar dat ze hier anderzijds geen concrete gevolgen aan gaven, en u daarentegen elke maand dat u hun eisen niet opvolgde leukweg een nieuwe deadline gaven, dit bijna een jaar aan één stuk. Tot slot dient nog te worden opgemerkt, indien Al Shabaab werkelijk u persónlijk wou raken, het van weinig professionalisme getuigt dat ze een bom zouden laten afgaan op een plaats op een moment dat u zelf niet eens aanwezig bent. Behalve met uw verklaringen hebt u overigens op geen enkele manier met concrete bewijsstukken aangetoond dat Al Shabaab werkelijk een bomaanslag pleegde aan het door u vermeldde politieverblijf, en dat dit de oorzaak was van de verwondingen van uw kinderen A. en K.

U legde twee medische attesten neer dd. 24/01/2023 die de littekens beschrijven van uw zonen K. en A. Volgens uw verklaringen zouden ze deze littekens hebben opgelopen in een bomaanslag van Al Shabaab op de plaats waar u thee verkocht. Een medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Wat betreft de foto's die u neerlegde van de verwondingen van uw zonen dient te worden opgemerkt deze foto's slechts een momentopname zijn en kunnen de foto's van de littekens van uw zonen niet volstaan om uw persoonlijke problemen met Al Shabaab aan te tonen. Immers, kan niet worden nagegaan wanneer, waar, in welke context en van wie een foto werd genomen en kunnen foto's ook eenvoudigweg geënceneerd worden. De loutere aanwezigheid van bepaalde littekens op het achterhoofd van uw zoon A. en op de voet en het been van uw zoon K., zijn geen bewijs van uw beweerde problemen met Al Shabaab.

Aanvullend kan ook nog worden opgemerkt dat uw huidige echtgenoot H. en uw dochter S. momenteel nog steeds in Mogadishu in Madina verblijven (NPO2 p.6-7), en tot op heden geen enkele problemen hebben gehad met Al Shabaab, hetgeen een bijkomende indicatie is dat u en uw familie niet werkelijk persoonlijk worden geviséerd door Al Shabaab omdat u thee zou hebben verkocht aan politieagenten. Bovendien plaatst het CGVS vraagtekens bij uw voorgehouden profiel als theeverkoopster om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien. Immers staat uw voorgehouden financiële precare situatie in Mogadishu in fel contrast met uw mogelijkheid om via de ouderen van uw wijk, de reis voor uzelf en uw zeven kinderen te bekostigen naar Turkije (NPO1 p.10, NPO2 p.26).”

Het verzoekschrift stelt dat het inconsistente gedrag van derden verzoekers niet kan worden verweten. De Raad merkt op dat de bestreden beslissing zich mag baseren op het geheel van de afgelegde verklaringen ter beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas, waarbij het verklaarde gedrag van derden een element kan vormen bij deze beoordeling.

Waar verzoekster nog stelt dat ze niet in staat is om bewijsstukken voor te leggen met betrekking tot de bomaanslag, merkt de Raad op dat verzoekster hoe dan ook plausibele verklaringen dient af te leggen, *quod non*.

Wat de medische vaststellingen betreft, komt het verzoekschrift niet verder dan het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing, hetgeen geen dienstig verweer uitmaakt.

Aangaande het door verzoekster aangemeten profiel, herhaalt het verzoekschrift louter het gegeven dat personen van haar wijk haar hebben geholpen met haar reis te organiseren, hetgeen expliciet werd opgenomen door de bestreden beslissing. Hiermee doet zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen.

De bestreden beslissing oordeelt vervolgens terecht het volgende aangaande de kinderen van verzoekster:

"In hoofde van uw kinderen in België A.M.F. (geboren [...] november 2004 te Mogadishu), K.M.F. (geboren [...] oktober 2005 te Mogadishu), A.M.F. (geboren [...] juni 2007 te Mogadishu), A.M.F. (geboren [...] januari 2009 te Mogadishu), Y.M.F. (geboren [...] februari 2010 te Mogadishu), S.M.F. (geboren [...] maart 2012 te Mogadishu), en Y.M.F. (geboren [...] oktober 2014 te Mogadishu) vreest u dat ze zullen worden gedood door Al Shabaab omwille van uw eigen problemen met Al Shabaab (NPO2 p. 32) Gezien uw problemen met Al Shabaab hierboven reeds ongeloofwaardig werden bevonden en gezien uw vrees in hoofde van uw kinderen uit deze zelfde problemen voortvloeien, kan dit motief ook in hoofde van uw kinderen niet worden weerhouden.

Tevens verklaarde u dat uw kinderen, A. K., A., A., Y., S. en Y. in Somalië gediscrimineerd werden omdat ze van de clan Ajuraan zijn (NPO2 p.32). Volgens uw verklaringen hield deze discriminatie concreet in dat uw kinderen geen onderwijs hadden, maar naar een kamer gingen voor school, voor informeel onderwijs zoals u indertijd zelf ook hebt genoten. Daar zouden de andere kinderen in de klas, die van de Abgal clan waren, uw kinderen hebben verweten en hebben gezegd "jullie zijn Ajuraan, jullie zijn arm". De andere kinderen zouden ook niet met uw kinderen willen spelen en zouden uw kinderen met de vinger wijzen (NPO2 p.21,32). Het dient echter te worden opgemerkt dat deze vormen van discriminatie, die volgens uw verklaringen beperkt bleven tot enkele verbale beledigingen en vingervijzingen, bezwaarlijk zwaarwichtig genoeg zijn om te kunnen worden beschouwd als vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

Verder vreest u specifiek voor uw zonen A.,K., A., A., Y. en Y. dat ze zullen worden opgebeld en meegenomen door Al Shabaab om gerekruteerd te worden en indien ze zich niet zouden aansluiten zouden ze gedood worden (NPO2 p.32). Het dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen op geen enkele manier blijkt dat hier in Somalië concrete acties toe werden ondernomen, noch dat er zich reeds concrete pogingen hebben voltrokken om uw kinderen te rekruteren. U verklaarde in dit verband dat uw oudste zoon A. in Somalië immers nog te jong was (NPO2 p.32) en bij uitbreiding geldt dit dus ook voor uw jongere zonen A.,K., A., A., Y. en Y. Het dient dan ook te worden opgemerkt dat de door u geuite vrees voor rekrutering door Al Shabaab in hoofde van uw zonen louter hypothetisch en niet onderbouwd is."

Wat het punt van de discriminatie betreft, voert het verzoekschrift landeninformatie aan waaruit blijkt dat bepaalde minderheidsclans geconfronteerd worden met stigmatisering en sociale uitsluiting. Het verzoekschrift haalt echter geen verdere concrete elementen aan inzake de discriminatie die verzoeksters kinderen zouden hebben ervaren.

Het louter aanhalen van algemene landeninformatie, zonder deze te verbinden aan de eigen persoon is niet afdoende om de terecht vaststellingen van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Ook wat de gedwongen rekrutering betreft, beperkt het verzoekschrift zich tot het aanhalen van algemene landeninformatie en het speculeren omtrent risicoverhogende elementen. Zulks verweer doet evenmin afbreuk aan de bestreden beslissing waar deze op pertinente wijze opmerkt dat er geen enkel concreet element voorhanden is dat duidt op enig risico op gedwongen rekrutering.

Nog merkt de bestreden beslissing terecht het volgende op aangaande de documenten van verzoekster:

"Ter staving van uw verzoek legde u tot slot nog een huwelijksakte neer van het huwelijk met uw huidige echtgenoot, en een vertaling hiervan. Daarnaast legde u de kopieën neer van de Somalische paspoorten van u en uw kinderen, en enkele foto's met betrekking tot uw situatie in Griekenland. De fotokopieën van de Somalische paspoorten van u en uw kinderen bevatten louter persoonlijke gegevens die hier niet ter discussie staan. Ook uw huwelijk met uw huidige echtgenoot H.S.A staat niet ter discussie. Het dient overigens te worden opgemerkt dat uw huwelijksakte een bruidsschat van 30 gram goud vermeld, hetgeen ongeveer overeenkomt met een waarde van 1800\$ (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dit toont opnieuw aan dat uw financiële situatie die u ertoe noopte om op risicovolle plaatsen in Mogadishu thee te verkopen niet zo precair was dan u voorhoudt. De neergelegde foto's betreffen uw situatie in Griekenland en zijn wat betreft de beoordeling van uw vrees ten opzichte van Somalië dus niet meer relevant."

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat ze deze bruidsschat nooit heeft ontvangen daar haar echtgenoot, dan wel zijn familie, deze niet meteen kon betalen. Bruidsschatten zouden ook op een later moment kunnen worden betaald. Dit betreft echter een blote bewering die op generlei wijze wordt gestaafd, behoudens verzoekster haar verklaring in het verzoekschrift. Bovendien kan een nog verschuldigde betaling ook bijdragen tot iemands financiële capaciteiten.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerdde problemen, zodat verzoekers zich niet dienstig kunnen beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft de voorgehouden vervolging, hun beweerdde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als

ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Waar verzoekster verwijst naar de reeds door haar ondergane VGV, benadrukt de Raad dat VGV inderdaad een ernstige aantasting is van de fysieke integriteit van meisjes en vrouwen en dat niet betwist wordt dat verzoekster een VGV heeft ondergaan. Uit de bestreden beslissing blijkt echter duidelijk dat verzoekster, een volwassen vrouw, moeder van acht kinderen, niet *in concreto* aantoont dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst het risico loopt om onder dwang opnieuw VGV te ondergaan. Zij wijst bijvoorbeeld geen actoren van vervolging aan en maakt bovendien de houding van haar familiaal netwerk niet aannemelijk. Het is aan verzoekster om de nodige relevante elementen aan te voeren, dat zij bij terugkeer een gegronde vrees heeft om opnieuw VGV te ondergaan. Zij blijft hier echter in gebreke. Tijdens het eerste en tweede persoonlijk onderhoud stelde zij overigens hieromtrent geen enkele vrees te koesteren. Er zijn dus geen concrete aanwijzingen dat verzoekster heden dreigt te worden vervolgd, zodat zelfs al zou artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en de omkering van de bewijslast op dit punt gelden, er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging zich actueel, vandaag, na verloop van jaren sinds de ondergane VGV, niet opnieuw zal voordoen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekers tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing, met inachtnaam de geactualiseerde landeninformatie die werd aangevoerd in de aanvullende nota:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, en de EUAA Country Guidance: Somalia van juni 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2022> of op <https://euaa.europa.eu/>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, en uit de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 21 maart 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20230321.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab, die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijft de belangrijkste bron van het gewapende conflict. Ook chronische conflicten tussen gemeenschappen en politieke conflicten blijven een belangrijk destabiliserend element. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het

slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023 en COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 21 maart 2023), blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

De nieuwe president, Hassan Sheikh Mohamud, duidt na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten starten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de regio's Hiraan, Bay, Bakool, Galgaduud en Middle Shabelle. Al-Shabaab antwoordt met een toename van terreuraanvallen, ook in Mogadishu.

Tijdens de huidige verslagperiode, de tweede helft van 2022, volgt het aantal geweldincidenten in de hoofdstad een stijgende lijn, met een piek in augustus 2022. ACLED registreert een totaal van 368 incidenten in Mogadishu, waarvan 240 incidenten als battles worden genoteerd. Het merendeel hiervan zijn wapenfeiten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten. ACLED registreert ook schietpartijen tussen soldaten en politieagenten en tussen de veiligheidsdiensten en onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (autobommen en zelfmoordvesten), granaat-, raketgranaat- en morteraanvallen. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat het geweld in Mogadishu voornamelijk schietincidenten zijn, waaronder hit-and-run-aanvallen door al-Shabaab.

Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moorden en terreuraanslagen uit tegen onder meer overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidsdiensten, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten, zakenlui, hotels, politiekantoren, controleposten, het ministerie van Onderwijs, militaire infrastructuur en aan het drukke kruispunt KM4. ACLED registreert ook terreurgeweld waar ISS vermoedelijk verantwoordelijk voor is. Naast deze terreurgroepen zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld.

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust geviséerd (bijvoorbeeld ambtenaren, zakenlui, politieagenten off duty) of worden als nevenschade slachtoffer van het geweld (voorbijgangers bij een bomexplosie of hotelgasten tijdens een AS-aanval). ACLED registreert voor de categorie violence against civilians in totaal 54 burgerdoden voor 58 incidenten. Bijna alle incidenten zijn gerichte moorden met een vuurwapen waarvan het motief niet altijd is gekend. Al-Shabaab eist het merendeel van deze incidenten op. Het geweld dat ACLED noteert onder explosions/remote violence telt 202 doden, de meerderheid burgers, voor 70 incidenten. Tijdens de verslagperiode voert al-Shabaab in de hoofdstad drie ernstige aanslagen uit. De dubbele bomaanslag op het ministerie van Onderwijs in oktober 2022 is de tweede zwaarste aanslag ooit in de hoofdstad. Er komen minstens 120 mensen om het leven, waarvan de meerderheid burgers, en meer dan 300 mensen raken gewond.

Van de in totaal 1.123.000 nieuwe IDP's in Somalië registreert UNHCR tussen juli en 31 december 2022 246.000 nieuwe ontheemden naar de regio Benadir. De droogtesituatie vormt de voornaamste reden voor ontheemding. Anderen vluchten omwille van veiligheidsredenen. Benadir vangt met 40 % van het totale aantal het hoogste aantal ontheemden op in het hele land.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel besloten te worden dat er niet gesteld kan worden dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 zodanig is gewijzigd dat er sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Het gegeven dat u thee zou hebben verkocht in de buurt van een politieverblijf in Mogadishu maakte reeds het voorwerp uit van een onderzoek van uw nood aan internationale bescherming (supra). In dit kader dient tevens te worden opgemerkt dat uw zonen K. en A. volgens uw verklaringen gewond raakten in een bomaanslag van Al Shabaab in september 2019 aan uw thee standplaats, terwijl supra reeds werd geconcludeerd dat het niet aannemelijk was dat u thee zou verkopen aan een politieverblijf indien u werkelijk werd gevisieerd door Al Shabaab. Deze elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees of het reëel risico komen bovendien niet in aanmerking als persoonlijke omstandigheden die het reëel risico blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kunnen verhogen.”

In zoverre het verzoekschrift betoogt dat Mogadishu voor hen geen redelijk vestigingsalternatief betreft, merkt de Raad op dat er *in casu* geen gebruik wordt gemaakt van het concept van het intern vestigingsalternatief, doch Mogadishu simpelweg de regio van herkomst betreft.

De informatie aangevoerd in het verzoekschrift doet verder geen afbreuk aan de analyse van de bestreden beslissing in het licht van de elementen die de aanvullende nota bevat.

Het verzoekschrift verwijst verder naar verzoekster haar netwerk, gebrek aan financiële middelen, de clanaffiliaties van haar gezinsleden en het profiel van terugkeerders. De Raad ziet echter niet in hoe deze elementen er enigszins toe leiden dat zij of haar kinderen, een verhoogd risico zouden lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verder worden geen persoonlijke elementen aangehaald die het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde bestaat er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoekers bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Evenmin werd aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vijftientwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP